Publicat în Jurnalul Oficial L nr. 336 din 27-12-1977

Abrogat(ă) de Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011

DIRECTIVA CONSILIULUI
din 19 decembrie 1977
privind asistenţa reciprocă acordată de autorităţile competente din statele membre în domeniul impozitării directe

(77/799/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂŢILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunităţii Economice Europene, în special art. 100,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Economic şi Social ([2]),

întrucât practicile de fraudă şi evaziune fiscală care s-au extins de-a lungul frontierelor statelor membre determină pierderi bugetare şi încălcări ale principiului impozitării corecte şi pot cauza distorsiuni ale circulaţiei capitalurilor şi ale condiţiilor de concurenţă; întrucât acest lucru afectează funcţionarea pieţei comune;

întrucât, din aceste motive, Consiliul a adoptat la 10 februarie 1975 o rezoluţie privind măsurile care trebuie luate de Comunitate pentru a combate frauda şi evaziunea fiscală internaţională ([3]);

întrucât din natura internaţională a problemei reiese că nu sunt suficiente măsurile naţionale, al căror efect nu depăşeşte frontierele naţionale; întrucât nici colaborarea între administraţii în temeiul acordurilor bilaterale nu poate să contracareze noile forme de fraudă şi evaziune fiscală, al căror caracter multinaţional se accentuează;

întrucât colaborarea între administraţiile financiare în cadrul Comunităţii trebuie, prin urmare, întărită în conformitate cu principii şi norme comune;

întrucât, la cerere, statele membre trebuie să facă schimb de informaţii privind cazurile speciale; întrucât statul solicitant trebuie să facă cercetările necesare pentru a obţine astfel de informaţii;

întrucât statele membre trebuie să comunice, chiar şi în absenţa unei solicitări, orice informaţii relevante pentru evaluarea corectă a impozitelor pe venit şi a impozitelor pe capital, în special în cazurile unor transferuri artificiale ale profiturilor între întreprinderi din diferite state membre sau în cazurile în care asemenea tranzacţii se efectuează între întreprinderi din două state membre prin intermediul unei ţări terţe cu scopul de obţine avantaje fiscale, sau dacă impozitele au fost sau pot fi eludate sau evitate, din orice motiv;

întrucât este important ca reprezentanţii administraţiei financiare a unui stat membru să aibă acces pe teritoriul altui stat membru, dacă ambele state implicate consideră acest lucru oportun;

întrucât trebuie să se asigure că informaţiile furnizate în cursul unei astfel de colaborări nu sunt divulgate unor persoane neautorizate, astfel încât drepturile fundamentale ale cetăţenilor şi firmelor să fie respectate; întrucât statele membre care primesc astfel de informaţii nu trebuie să le utilizeze fără a fi autorizate în acest sens de statele membre care le furnizează, decât în scopuri fiscale sau pentru a facilita procedurile legale în caz de nerespectare a legislaţiei fiscale a statului beneficiar; întrucât statul primitor trebuie să acorde informaţiilor acelaşi regim de confidenţialitate care le-a fost atribuit de statul furnizor, dacă acesta din urmă solicită acest lucru;

întrucât un stat membru căruia i se solicită să efectueze cercetări sau să furnizeze informaţii are dreptul să refuze acest lucru dacă legislaţia sau practicile sale administrative împiedică administraţia financiară să efectueze aceste cercetări sau să colecteze sau să utilizeze aceste informaţii pentru propriile scopuri, sau dacă furnizarea unor astfel de informaţii ar fi contrară politicii publice sau ar conduce la divulgarea unui secret comercial, industrial sau profesional sau a unui proces comercial, sau dacă statul membru căruia îi sunt destinate informaţiile nu poate din motive practice sau juridice să furnizeze informaţii similare;

întrucât trebuie să existe o colaborare între statele membre şi Comisie pentru examinarea permanentă a procedurilor de cooperare şi acumularea de experienţă în domeniul de interes, în special în domeniul transferului artificial al profiturilor între grupuri de întreprinderi, cu scopul de a îmbunătăţi aceste proceduri şi a pregăti norme comunitare corespunzătoare,

_____

([1]) JO C 293, 13.12.1976, p. 34.

([2]) JO C 56, 07.03.1977, p. 66.

([3]) JO C 35, 14.02.1975, p. 1.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Dispoziţii generale

(1) În conformitate cu dispoziţiile prezentei directive, autorităţile competente ale statelor membre fac schimb de orice fel de informaţii care să le permită să efectueze o evaluare corectă a impozitelor pe venit şi a taxelor pe capital.

(2) Se consideră impozite pe venit şi taxe pe capital, indiferent de modul în care sunt prelevate, toate impozitele pe venitul total, pe capitalul total, inclusiv impozitele pe profitul din vânzarea proprietăţilor mobile sau imobile, impozitele pe salariile plătite de companii, precum şi taxele pe capital.

(3) Impozitele menţionate în alin. (2) sunt, în momentul de faţă:

în Belgia:

Impôt des personnes physiques/Personenbelasting,

Impôt des sociétés/Vennootschapsbelasting,

Impôt des personnes morales/Rechtspersonenbelasting,

Impôt des non-résidents/Belasting der niet-verblijfhouders;

în Danemarca:

Indkomstskat til staten,

Selsskabsskat,

Den kommunale indkomstskat,

Den amtskommunale indkomstskat,

Folkepensionsbidragene,

Sømandsskat,

Den særlige indkomstskat,

Kirkeskat,

Formueskat til staten,

Bidrag til dagpengefonden;

în Germania:

Einkommensteuer,

Körperschaftsteuer,

Vermögensteuer,

Gewerbesteuer,

Grundsteuer;

în Franța:

Impôt sur le revenu,

Impôt sur les sociétés,

Taxe professionnelle,

Taxe foncière sur les propriétés bâties,

Taxe foncière sur les propriétés non bâties;

în Irlanda:

Income tax,

Corporation tax,

Capital gains tax,

Wealth tax;

în Italia:

Imposta sul reddito delle persone fisiche,

Imposta sul reddito delle persone giuridiche,

Imposta locale sui redditi;

în Luxemburg:

impôt sur le revenu des personnes physiques,

impôt sur le revenu des collectivités,

impôt commercial communal,

impôt sur la fortune,

impôt foncier;

în Țările de Jos:

Inkomstenbelasting,

Vennootschapsbelasting,

C.J.C.E. Piatra Neamț

Vermogensbelasting;

în Regatul Unit:

Income tax,

Corporation tax,

Capital gains tax,

Petroleum revenue tax,

Development land tax.

(4) Alineatul (1) se aplică oricăror impozite identice sau similar impuse ulterior, fie în completarea, fie în locul impozitelor enumerate la alineatul (3). Autoritățile competente ale statelor membre se informează reciproc și informează Comisia asupra datei intrării în vigoare a unor astfel de impozite.

(5) Expresia „autoritate competentă” desemnează:

în Belgia:

De minister van financiën sau un reprezentant autorizat

Le ministre des finances sau un reprezentant autorizat

în Danemarca:

Ministeren for skatter og afgifter sau un reprezentant autorizat

în Germania:

Der Bundesminster der Finanzen sau un reprezentant autorizat

în Franța:

Le ministre de l’économie sau un reprezentant autorizat

în Irlanda:

The Revenue Commissioners sau un reprezentant autorizat

în Italia:

Il Ministro per le finanze sau un reprezentant autorizat

în Luxemburg:

Le ministre des finances sau un reprezentant autorizat

în Țările de Jos:

De minister van financiën sau un reprezentant autorizat

în Regatul Unit:

The Commissioners of Inland Revenue sau un reprezentant autorizat

Articolul 2

Schimbul la cerere

(1) În anumite situaţii, autoritatea competentă a unui stat membru poate solicita autorităţii competente a altui stat membru să înainteze informaţiile menţionate în art. 1 alin. (1). Autoritatea competentă a statului solicitat nu este obligată să răspundă solicitării dacă autoritatea competentă a statului solicitant nu a epuizat sursele proprii de informaţii care puteau fi utilizate, potrivit împrejurărilor, pentru a obţine informaţiile solicitate fără riscul de a pune în pericol obţinerea rezultatului căutat.

(2) Pentru a prezenta informaţiile menţionate în alin. (1), autoritatea competentă a statului membru solicitat organizează orice investigaţii necesare pentru a obţine astfel de informaţii.

Articolul 3

Schimbul automat de informaţii

Pentru categoriile de cazuri determinate în procedurile de consultare menţionate la art. 9, autorităţile competente ale statelor membre schimbă periodic informaţiile menţionate în art. 1 alin. (1) fără solicitare prealabilă.

Articolul 4

Schimbul spontan de informaţii

(1) Autoritatea competentă a statului membru prezintă autorităţii competente a oricărui stat membru interesat, fără o solicitare prealabilă, informaţiile menţionate în art. 1 alin. (1), despre care are cunoştinţă, în următoarele situaţii:

(a) autoritatea competentă a unui stat membru are dovezi pe baza cărora presupune că pot exista pierderi fiscale într-un alt stat membru;

(b) o persoană impozabilă obţine o reducere sau o scutire de impozit într-un stat membru care ar putea determina o mărire a impozitului sau o obligaţie de plată a impozitului într-un alt stat membru;

(c) afacerile între o persoană impozabilă într-un stat membru şi o persoană impozabilă în alt stat membru sunt efectuate printr-una sau mai multe ţări astfel încât să rezulte o scădere a impozitului într-unul sau celălalt stat membru sau în amândouă;

(d) autoritatea competentă a unui stat membru are dovezi pe baza cărora presupune că are loc o diminuare a impozitului în urma unor transferuri artificiale ale profiturilor în cadrul unor grupuri de întreprinderi;

(e) informaţiile prezentate unui stat membru de către autoritatea competentă a altui stat membru au permis obţinerea unor informaţii care pot fi importante în evaluarea impozitului datorat în cel de-al doilea stat membru;

(2) Autorităţile competente ale statelor membre pot, conform procedurii de consultare prevăzute în art. 9, să extindă schimbul de informaţii prevăzut în alin. (1) şi la alte cazuri decât cele specificate.

(3) Autorităţile competente ale statelor membre pot înainta fiecărui stat membru în orice alt caz, fără solicitare prealabilă, informaţiile menţionate în art. 1 alin. (1) de care au cunoştinţă.

Articolul 5

Termenul limită pentru prezentarea de informaţii

Autoritatea competentă a statelor membre care, conform articolelor precedente, este solicitată să furnizeze informaţii, le prezintă cât mai urgent posibil. Dacă întâmpină greutăţi în furnizarea informaţiilor sau refuză să furnizeze informaţiile, informează imediat autoritatea solicitantă asupra acestui fapt, indicând natura greutăţilor sau motivele refuzului.

Articolul 6

Colaborarea între reprezentanţii statului implicat

În sensul dispoziţiilor precedente, autoritatea competentă a statului membru care furnizează informaţiile şi autoritatea competentă a statului membru căreia îi sunt destinate informaţiile pot conveni, conform procedurii de consultare menţionate în art. 9, să autorizeze prezenţa în primul stat membru a reprezentanţilor administraţiei financiare a celuilalt stat membru. Detaliile aplicării prezentei dispoziţii se stabilesc în cadrul aceleiaşi proceduri.

Articolul 7

Dispoziţii privind confidenţialitatea informaţiilor

(1) Toate informaţiile dezvăluite unui stat membru conform prezentei directive sunt confidenţiale în statul respectiv, la fel ca informaţiile primite conform legislaţiei interne.

În orice caz, astfel de informaţii:

¾ pot fi aduse numai la cunoştinţa persoanelor direct implicate în evaluarea impozitelor sau în controlul administrativ al acestei evaluări;

¾ în plus, pot fi dezvăluite numai în legătură cu proceduri juridice sau administrative care implică sancţiuni iniţiate în vederea determinării bazei de evaluare sau revizuirii ei sau în legătură cu aceasta şi numai pentru persoanele direct implicate în astfel de proceduri; cu toate acestea, informaţiile în materie pot fi dezvăluite în timpul audierilor publice sau în cadrul hotărârilor, dacă autoritatea competentă a statului membru care furnizează informaţia nu are obiecţii în acest sens;

¾ se utilizează numai în scopuri fiscale sau în legătură cu proceduri juridice sau administrative iniţiate în vederea determinării sau revizuirii bazei de evaluare sau în legătură cu aceasta.

(2) Alin. (1) nu obligă un stat membru a cărui legislaţie sau practică administrativă stabileşte, în scopuri interne, limite mai stricte decât acelea incluse în dispoziţiile respectivului alineat, să furnizeze informaţii dacă statul interesat nu este de acord să respecte aceste limite mai stricte.

(3) Fără a aduce atingere alin. (1), autoritatea competentă a statului membru care furnizează informaţiile poate permite ca acestea să fie utilizate pentru alte scopuri în statul solicitant dacă, în temeiul legislaţiei statului care efectuează informarea, informaţiile ar putea fi folosite în situaţii similare şi pentru scopuri similare de statul care efectuează informarea.

(4) Dacă o autoritate competentă a unui stat membru consideră că informaţiile primite de la autoritatea competentă a altui stat membru pot fi utile autorităţii competente al unui al treilea stat membru, le poate transmite acestuia din urmă cu acordul autorităţii competente care a furnizat informaţiile.

Articolul 8

Limitele schimbului de informaţii

(1) Prezenta directivă nu impune obligaţia de a se întreprinde cercetări sau de a se furniza informaţii dacă statul membru care trebuie să furnizeze informaţiile este împiedicat de legislaţia sa naţională sau de practicile administrative să efectueze aceste cercetări, să colecteze sau să utilizeze informaţiile în folos propriu.

(2) Furnizarea informaţiilor poate fi refuzată dacă ar conduce la dezvăluirea unui secret comercial, industrial sau profesional, a unui proces comercial sau a unor informaţii a căror dezvăluire ar fi contrară politicii publice.

(3) Autoritatea competentă a unui stat membru poate refuza să furnizeze informaţii dacă statul interesat nu poate furniza, din motive practice sau legale, informaţii similare.

Articolul 9

Consultări

(1) În scopul aplicării prezentei directive, consultările au loc, dacă este necesar, în cadrul unui comitet, între:

¾ autorităţile competente ale statelor membre implicate, la solicitarea oricăruia dintre ele, cu privire la problemele bilaterale,

¾ autorităţile competente ale tuturor statelor membre şi Comisie, la cererea uneia dintre aceste autorităţi sau a Comisiei, în măsura în care problemele abordate nu sunt exclusiv de interes bilateral.

(2) Autorităţile competente ale statelor membre pot comunica direct între ele. Prin acord reciproc, autorităţile competente ale statelor membre pot să permită autorităţilor pe care le desemnează să comunice direct între ele în situaţii date sau în anumite categorii de cazuri.

(3) Dacă autorităţile competente încheie acorduri pe probleme bilaterale reglementate de prezenta directivă, altele decât cele privind cazuri individuale, ele informează Comisia asupra acestui lucru cât mai curând posibil. Comisia anunţă la rândul ei autorităţile competente din alte state membre.

Articolul 10

Schimburile de experienţă

Împreună cu Comisia, statele membre monitorizează constant procedura de cooperare prevăzută în prezenta directivă şi fac schimb de informaţii, în special cu privire la costul transferului între grupuri de companii, cu scopul îmbunătăţirii acestei cooperări şi, dacă este cazul, elaborării unor norme în domeniile respective.

Articolul 11

Aplicabilitatea dispoziţiilor generale de asistenţă

Dispoziţiile anterioare nu împiedică îndeplinirea altor obligaţii mai generale privind schimbul de informaţii, care ar putea decurge din alte acte juridice.

Articolul 12

Dispoziţii finale

(1) Statele membre pun în aplicare dispoziţiile legale, de reglementare şi administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive până cel târziu la 1 ianuarie 1979 şi le comunică imediat Comisiei.

(2) Statele membre transmit Comisiei textele dispoziţiilor importante de drept intern adoptate ulterior în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 13

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 19 decembrie 1977.

Pentru Consiliu
Preşedintele
G. GEENS